

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁTFELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
vztisztító Kísérleti Allomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nettagoknak előfizetési díj: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Egész évre 12 pengő.} \\ \text{Fél évre 6 pengő.} \\ \text{Külföldre egész évre 16 pengő.} \end{array} \right.$

Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

HALÁSZAT = (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Meghívó. — Hivatalos rész. — A tiszavirág 1929. évi nászrepülése Szegeden. *Ladócsy Károly* — Példabeszédek és közmondások a horgászéletben. *L. Kiss Aladár*. — Van-e különbség fogas és süllő között? *Dr. Unger Emil*. — Folyami halászatunk károsodása cukorgyári szennyes vizek levezetése folytán. *Lindmeyer A.* — Fejlődésben visszamaradt ponty növekvőképessége. Ujdonságok—Vegetesek. — Irodalom—Könyvismertetés. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Einladung. (Generalversammlung des Ungarischen Landes Fischerei Vereins.) — Amtliche Mitteilung. — Die Theißblüte im Jahre 1929 bei Szeged. — Sprichwörter in der Sportfischerei. — Gibt es einen Unterschied zwischen Sander und Sandbarsch? — Schädigung unserer Flusswasserfischerei durch Zuckerfabriksabwässer. — Über die Wachstumsfähigkeit zurückgebliebener Karpfen. — Neuigkeiten—Vermischte Mitteilungen. — Litteratur. — Fischpreise. — Annoncen.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

Meghívó

az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 21-én (pénteken) délután 6 órakor a földművelésügyi minisztérium palotájában (V. ker. Kossuth Lajos-tér 11. szám I. emelet 124.) tartandó

évi rendes közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki bejelentések.
2. Titkár évi jelentése.
3. Új tagok felvételének megerősítése.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése; 1929. évi zárszámadások felülvizsgálata. (Alapszabályok 11. §.)
5. 1930. évi költségeloirányzat megállapítása. (Alapszabályok 19. §.)
6. Elnök, 2 alelnök, 24. választmányi tag és 3 számvizsgáló bizottsági tag választása.
7. Indítványok. (Nyolc nappal a közgyűlést megelőzően írásban nyújtandók be.)
Vendégeket szívesen látunk.

Budapest, 1930. évi február hó 1-én.

br. *Inkey Pál*
elnök.

Ezen meghívó a jelenlegi viszonyokra való tekintettel pótolja a névre szóló külön meghívót, mivel a lapot az Egyesület minden tagjának megküldjük.

HIVATALOS RÉSZ.

A halászás fogalmának tisztázása. M. Kir. Földművelésügyi Miniszter, 50.308/X—1929. számú végzése.

..... vármegye Alispánjának.

M. Antal és B. József, sz.—i lakosok az ellenük jogosulatlan halászás miatt felmerült panasz elbírálásának fejleményei szerint az elsőfokon a m.—i járás főszolgabírája részéről hozott 1927. kih. 839. sz. ítéletnek Alispán úr 1927. évi december 9-én 1024. kih. sz. a. hozott másodfokú ítéletével történt helybenhagyása mellett bünsnek mondták ki az egyfelől halászejegyek nélkül való halászás, valamint másfelől halászni nem jogosultaként idegen víz partján halászóeszközökkel való tartózkodás által elkövetett azokban a kihágásokban, melyekért az 1925: XLIII. t.-c. 20. §-ának a) pontja és 24. §-ának a) pontja alapján M. Antal 25 + 25 P pénzbüntetésre, míg B. József 30 + 30 P pénzbüntetésre ítéltetett, azonkívül a tőlük lefoglalt 1 drb. hosszúnyélre felszerelt szigony, továbbá 1 drb. 2 m hosszú rúd és 1 drb. tökefűrész, valamint 1 drb. fanyelű kalapács elkobzása és megsemmisítése rendeltetett el.

Miután a terheltek közül B. József további fellebbezéssel élt, a hozzám került ügyet 1928. évi november 6-án 16.555. szám alatt végzésileg akként bíráltam felül, hogy annak az illetékes kir. járásbíróshoz való áttételét

rendeltem el, mert a panasz szerint a terheltek a L. puszta határában levő I. sz. halastóban, tehát zárt vízben halásztak, az 1925: XLIII. t.-c. 19. §-a értelmében pedig a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint büntetendő az, aki zárt vízből a halászatra jogosítottnak engedélye nélkül fog halat.

Bár az 1925: XLIII. t.-c. 2. §-ának meghatározása szerint halászás alatt — szoros értelemben véve — halnak halas vízből fogása értendő s így viszont hal fogása ezen meghatározás alapján halászásként véve *nem kell, hogy mindenkor tényleges halászmányolást is jelentsen*: mégis az 1925: XLIII. t.-c. 19. §-ával kapcsolatban a halászás mint hal fogása csak akkor vonható a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint való büntetés alá, ha tényleges halászmányolás történt.

Zárt vízből vagy zárt víz módjára halászható vízből jogosulatlan halászmányolás esetében a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint való büntetés mellett nincs külön helye az 1925: XLIII. t.-c. enyhébb büntető rendelkezésein alapuló megtorlásnak, mert ilyenkor az 1878: V. t.-c. 95. §-a szerint a büntető rendelkezések közül azt kell alkalmazni, mely a legsúlyosabb büntetést, illetve büntetési nemet állapítja meg.

Viszont, aki ilyen jogosulatlan halászáskor nem fog ki halat és így őt a lopásról szóló törvényes rendelkezések szempontjából csak a tulajdon elleni kihágás terheli, azt ezen a címen az 1879: XL. t.-c. 26. §-ának második bekezdése szerint nem lehet büntetni.

Ellenben nem szünteti meg az illetén halászmányolási eredménytelenség azt, hogy a zárt vízre vonatkozólag is kihágást képező tiltott halászati cselekményért a felelős alany a rendőri büntető hatáskörben elítélhető legyen.

Mindezekre, valamint arra való tekintettel, hogy a m.—i kir. járásbírótság B. 4075/1928. sz. végzése szerint az adott esetben halászmányolás nem fordulván elő, az ügyet a lopásról szóló törvényes rendelkezések alapján elbírálni nem lehetett, az elintézésnek a helyes mederbe visszaterelésével a fentebb említett 16.555/1928. sz. végzésemet ezennel hatályon kívül helyezem és Alispán úrnak B. József által megfellebbezett 1024. kih. 1927. sz. ítéletét — a jogorvoslattal nem élt M. Antalra vonatkozó jogerős büntető részeinek érintése nélkül — egyéb vonatkozásaiban akként változtatom meg, hogy a fellebbező B. Józsefet a kihágás vádja s a büntetés alól felmentem, azonfelül hivatalból elrendelem, hogy a tiltott voltánál fogva elkobzandó és megsemmisítendő szigonyon kívül a többi lefoglalt tárgyak, mint nem is halászati eszközök és különben sem kifogás alá esők a Rbsz. 95. §-a értelmében az átvételre jogosított félnek visszaszolgáltatandók.

A tiltott halászati eszközt képező szigonyt a vizsgálati adatok szerint kovács létére M. Antal csinálta s ugyancsak ő vitte a tóhoz és ott csakis nála látták azt.

B. Józsefnél viszont nem volt halászati eszköz és utóbbinak a halászásban való tevőleges beavatkozása sem nyert kétségtelen igazolást.

Igy tehát a halászás, valamint az idegen víznél halászati eszközzel való közlekedés ténye B. Józseffel szemben megnyugvással való marasztalásra alkalmas módon bizonyítottan nem lévén tekinthető: ez a terhelt a Rbsz. 155. §. 2. pontja alapján felmentendő volt.

Az ügyre vonatkozó iratok visszaküldésével felhívom Alispán urat, hogy döntésemnek az érdekeltekkel való közléséről gondoskodjék.

Felhívás.

Tisztelettel kérjük egyesületünk tagjait, illetve lajka t. előfizetőit, hogy idei tagdíjait, nem tagok pedig a „Halászat“ előfizetési díját a jelen lappéldányhoz mellékelt póstatakarékpénztári befizetőlap felhasználásával haladéktalanul, de mindenesetre az egyesület évi közgyűlésének időpontja előtt ki-egyenlíteni szíveskedjenek. Az esedékes összegek a lap fején olvashatók.

Budapest, 1930 március hó 1-én.

Az elnökség.

A Tiszavirág (*Palingenia longicauda*, Oliv.) 1929. évi nászrepülése Szegeden.

Irta: LADÓCSY KÁROLY.

(Előadva: A Szegedi Egyetem Barátai Egyesületének természettudományi szakosztályi ülésén 1929 november 14-én.)

Általános rész. 1929. év júniusában dr. Gelei József professzor úrtól, a szegedi Ferenc József Tudományegyetem Általános Állattani Intézetének igazgatójától azt a megbízást kaptam, hogy a Tiszavirág rajzását, nászrepülését, vagyis a „Tiszavirágzást“ figyeljem meg Szegeden a nyár folyamán. Vizsgálódásaim során tekintettel voltam 1. az időjárási viszonyokra, így a hőmérsékletre, légnyomásra, szélre, felhőzetre. A meteorológiai adatokat részben a szegedi Egyetem Meteorológiai Állomásáról kaptam, részben a saját megfigyeléseimből állítottam össze. 2. Megfigyeltem az állat repülését, időbeli és időrendi megjelenését nemek szerint, az élettartamát, a rajzók tömegét s végül az állat ellenségeit. Tanulmányoztam, hogy az álcák nemileg milyen arányt mutatnak, vizsgáltam a lakásukat. Megkíséreltem a petéket kikelletni s több készítményt készítettem (pete, spermium stb.).

Megfigyeléseimet túlnyomó részben a város területén, mégpedig az újszegedi oldalon levő strandon végeztem. Nagyobb virágzás idején csónakon figyeltem a rajzást, a vasúti hídtól fel a Maros torkolatáig (l. a mellékelt térképen A és D pontokat).

Történeti áttekintés. A Tiszavirág már régen felkeltette a természetbúvárok figyelmét.

Legelőször Clutius A.¹ ír az állat alakjáról, életmódjáról s lárvájának rajzát közli. A hollandus Swammerdam a Rajnának Kuylenburg mellett torkoló mellékágában figyelte a Palingenia tömeges megjelenését. A „Bibel der Natur“ c. könyvében levő megfigyelései igen értékesek. Megfigyelési helyként említi Swammerdam a Rajna, Maas, Waal, Leks és Yssel torkolatát. Régebbi szerzők közlése alapján megemlíti még Arnheimet, Zutphen, Utrechtet, Rotterdamt és más holland várost.

Pictet² írja, hogy Belgiumból M. de Sélys-Longchamps, Magyarországból Kollár M. küldött neki néhány Tiszavirág példányt.

Németországban Triepke³ talált először Palingeniát 1840 júniusában az oderamenti Garzban.

Néhány évvel később Cornelius,⁴ az elberfeldi reál-

¹ Clutius A.: De Hemerobio sive Ephemero insecto et maiali verme. Amsterdam, 1634.

² Pictet F. J.: Historie naturelle des Insectes névropteres. Famille des Ephémérides. Geneve, 1843.

³ Triepke: Entomolog. Zeitung, I. Jahrg. 1840.

⁴ Cornelius C.: Beiträge zur näheren Kenntniss der Palingenia longicauda Oliv., Elberfeld, 1848.

iskola tanára figyelni meg állatunkat a Lippe melletti Hammban. Megfigyeléseiről írt közleménye a mai napig biztos forrás. Leírja morfológiailag az állat imagoját. Sajnos ezen vizsgálataihoz csak száraz s újra puhított példányokat használhatott.

*Lestage*⁵ az Ephemera-álcákról szóló igen szép munkájában közöl egy álcrajzot; ez azonban nem a leg-tökéletesebb. Itt jegyzem meg, hogy *Lósy Józsefnek*⁶ is van egy vázlatos rajza, mely a Tiszavirág nymphájának levett álcaruháját mutatja.

Legújabbán dr. Eduard *Schoenemund* — kinek munkájából vettem a fenti, holland és német bűvárokra vonatkozó adatokat — közöl a Palingenia lárváról igen alapos és részletes leírást. Az ő munkájának megírásához az a Palingenia küldemény szolgált anyagul, melyet dr. Unger Emil a M. kir. Halélettani és Szennyvíztisztító Kísérleti Állomás főadjunktusa küldött. Schoenemund megemlíti, hogy Hamburgból dr. Ulmer küldött neki néhány lárvát, melyeket ő dr. Behningtól kapott. Dr. Behning az oroszországi Saratowban fogta a lárvákat a Volga agyagos partjából.

Magyar szerzők közül irodalmi adatok híján csak Gorove Lászlót említhetem meg az 1800-as évekből, ki a Tiszavirágzást 1819-ben írja le.

Lósy József fent említett munkájában (478. o.) leírja a Tiszavirág 1903-as szolnoki nászrepülését, mely három napig tartott: június 17-től 20-ig. Ugyanitt egy rajzot is közöl a rajzáról.

dr. *Unger Emil*⁷ megfigyelései nagyobb területre terjednek ki. Leírja az álca és imago életét saját megfigyelései alapján, melyeket az én megfigyeléseim teljesen igazolnak. Petéből sikerül neki álcát nevelni s az álcák táplálkozását tanulmányozni, megállapítván, hogy a Palingenia lárvá tápláléka azon agyagföld, melyben lakása vagy. „Ez a nagyon silány táplálék az oka, hogy a Tiszavirág lárvák nagyon lassan fejlődnek“ (11. o.).

Név. A Palingenia longicauda Oliv. magyar neve — Tiszavirág — csak a Tisza mentén s az Alföldön használatos. Szolnok vidékén csak „kérész“-nek hívják, a Duna és Rába mentén Dunavirág vagy harcsaféreg a neve. Szeged környékén a halászok „kilisz“-nek nevezik, a P. lárváját.⁸

Palingeniás helyek. Hazai előfordulási helyként említi Lósy a következő folyókat: Tisza, a Körösök, Duna, Rába, Rábca, Bodrog, Maros, Temes és Nyitra.

Dr. Unger ezeken kívül saját megfigyelései alapján felemlíti a Zalát, Sárvizet (Tolna mellett). Ezekhez hozzáadhatom még az Ipolyt, melynek Szalatna nevű oldalágában (Losonc mellett) 1917-ben láttam Palingeniát.

Földrajzi elterjedés. A magyar, német, holland s orosz palingeniás telepek mind az é. sz. 45—55°-a között terülnek el. Hogy telep létesüljön, agyagos folyópart, ill. meder szükséges. Kérdés azonban, hogy az összes agyagos folyópart rejt-e magában Palingenia álcákat? Ha nem, vajjon lehetne-e oda telepíteni, hogy eme fontos haltáplálékot minél nagyobb számban kapja halállományunk?

⁵ *Lestage J. A.*: Contribution a l'étude des Larves des Éphémères paléarctiques in: Annales Biol. lacustre. T. VIII. 1917.

⁶ *Brehm*: Az Állatok Világa, IX. köt. 478—479. old.

Dr. E. Schoenemund: Beiträge zur Kenntnis der Nymphen von Palingenia longicauda Oliv., aus. Zool. Anzeig. Bd. 80, H. 3—4, 1929.

⁷ Dr. Unger Emil: Magyar tavak és folyók természetes haltápláléka. Kísérletügyi Közlemények XXX. (1927.) kötet 5. füzet.

⁸ Dr. Gelei József: A kilisz haszna. Természet. XXIV. évf. 1928. 13—14. sz.

A nászrepülés időszaka. Hogy a Tiszavirág hazánkban mikor üli nászát, erre nézve a következő adataim vannak: Lósy a már említett könyvében a szolnoki virágzást jún. 17—20-a között említi (478. o.), 1876-ban feltűnően megkésve jelent meg júliusban Győr mellett (479. o.). Dr. Unger említett munkájában (11. o.) írja, hogy a nászrepülés jún. hó 5-től júl. hó első napjáig terjedhet hazánkban. De látott már „abnormális“ rajzást is július elején. Erre jellemző, hogy a hímek kora délután jelentkeznek.

Idei megfigyeléseimről az idecsatolt táblázataim segítségével a következőkben számolok be:

Szegeden állandóan megismétlődő rajzás három van s így a júliusi két rajzást nem nevezhetjük abnormálisnak, mert egyrészt állandó, vagyis minden évben megismétlődik, másrészt a nőtények a hímekkel egyidőben jelennek meg, bár a kora délutáni órákban (I. II. sz. táblázat). Dr. Rotarides Mihály egyet. tanársegéd észlelte 1929 júl. 6-án Algyőnél a Palingeniák nászrepülését d. u. 1—2 óra között. Egy szemtanú állítása szerint Hódmezővásárhelyen aug. 9-én gyér számú Palingenia-megjelenés volt (?).

(Folyt. köv.)

Példabeszédek és közmondások a horgászéletben.

Írta: L. KISS ALADÁR.

(Folytatás.)

„*Na majd holnap.*“ Ez inkább a horgásznak önmagát való gúnyos biztatása. Még jóformán le sem telepedett horgászni, már sejti a nagy mozdulatlanságra, amely körülötte van, hogy ma nem fog halat. Ilyenkor, ha kérdezik, hogy fogott-e már valamit, feleli, hogy semmit, „majd holnap“, holott estig még mindig foghat. De ezen szavában inkább több a keseredettség, mint a megnyugvás, hogy még nem foghatott.

„*Ereszd vissza, hadd ivjék el!*“ Akkor mondja az egyik horgász a másiknak, ha a kifogott hal kisebb volt a megengedett, törvényes méretnél s hogy azt a vízbe visszadobta, hiába fáradt az imént a vízből kiemelt hallal. Itt a kárvallott emberrel gúnyolódik szelíd formában.

Befejezésül felemlíték még két szójárast, amelyek speciálisan győri eredetűek, s amelyeknek mélyen járó humoruk szinte kiérzik az egy-két szóból.

„*Szóljunk a Réthynek!*“ Akkor mondják oda a horgásznak, ha a horga a vízparti nagyobb kövek között akadt el s ő hirtelen abban a hitben volt, hogy nagyobb hal alatt görbült meg a nyele, amint azt fel akarta emelni. Ugyanis még nemrég, kőfaragó telep volt a Rába partján s a tulajdonosa nevére datálódott a mondas.

„*Te vízugró!*“ A horgász, ha a partról a ladikjába igyekszik, átlépi a kettő között levő vizet. A sokat mászkáló, beszélő s a másikat folyton zavaró, nyugtalan horgásznak mondják, hogy vízugró. A magyar ember hamar kész a csúfnév adására, így a folyton zavargó horgász sem kerülhette azt el.

Mindezek volnának a halász- és horgászélet példabeszédei, közmondásai, szójárásai és kifejezései, amelyeket nagyjában egy csokorba köthettem, dicséretére válva a magyar halásznak és horgásznak, hogy azok sohasem durvák, kétértelműek, tehát zokszó sem eshe-

tik róluk s ha valamit, csak jót lehet róluk mondani, amennyiben a példabeszédekről lévén szó, erkölcsi javító célzatuk és erejük nyilvánvaló, a szójárások és

mondások pedig inkább helyi jellegűek s kisebb körben mozognak. Ezen utóbbiak a nagy nyilvánosságot s annak általános használatát nehezebben bírják még meg.

Van-e különbség fogas és süllő között?*

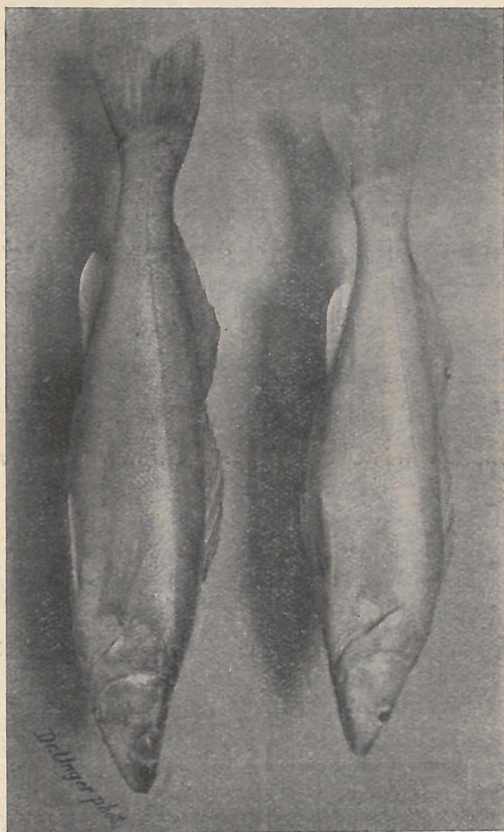
Rég letűnt idők óta olykor újra meg újra felvetődik a fenti kérdés. Nagybőjt idején a halételek hagyományos szokás szerint fokozottabb figyelemben részesülnek, ezért talán érdekes lesz, ha alább röviden összefoglaljuk a halászati biológiai kutatásoknak erre a „fogas” kérdésre vonatkozó néhány eredményét.

Eredetileg fogasnak nevezte a Balaton partján élő lakosság a *Lucioperca sandra* Cuvier et Valenciennes nagyobb példányait, másfélkilóstól kezdve. A kisebbbe-

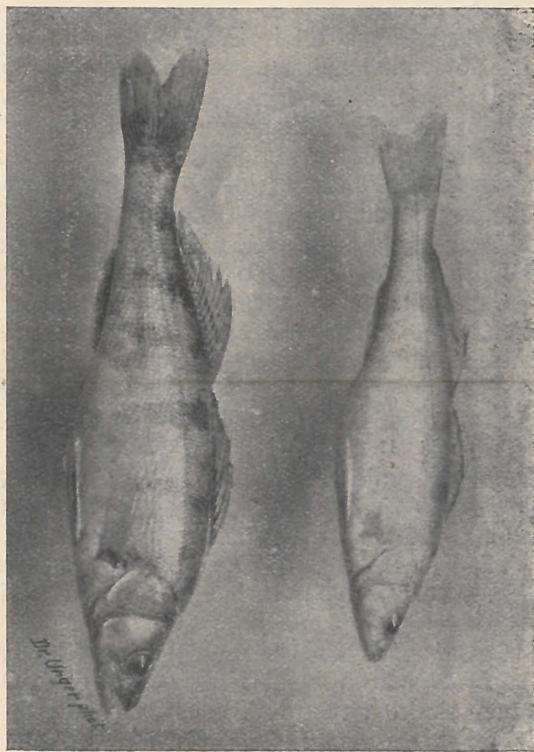
fajnak kettős magyar nevet is adott. A halászság azonban a fogassüllő nevet nem használja. Emlegeti azonban a kősüllőt (*Lucioperca volgensis* Pallas), amelyet ezen, vagy más magyar néven (tót süllő, tarka süllő) pontosan meg tud különböztetni az előbbeni fajtól.

A Balatonból kerekken ezer métermázsa fogassüllőt fognak évente. Sok kerül elő a Dunából, Tiszából s ezek holt ágaiból. Mellékalként tenyésztik tógazdaságokban is. (Lásd a 1. számú képet.) A Balatonból a

1. sz. kép. Fogassüllő (*Lucioperca sandra*).
A felső balatoni, az alsó dunai péld.

2. sz. kép. Kősüllő (*Lucioperca volgensis*).
A felső balatoni, az alsó tiszai péld.

ket csak süllőnek hívták. Hazánk más vidékein kivétel nélkül csak süllő volt ez a halfaj s ma is az, tekintet nélkül a példány súlyára, pedig akad tízkilós is.

Régebbi korok balatoni halásza azt állították, hogy a Balatonban van „fogas” és van süllő is, tagadva a kettő faji azonosságát. Azt mondták, hogy süllő más vizekben is él, de „fogas” csak a Balatonban terem. Ámde elfogulatlan és őszinte balatoni halászberek régebben is elismerték, hogy a fogas nem más, mint öreg balatoni süllő. Ezt igazolta eddig valamennyi ichtiológus, ahány csak foglalkozott e kérdéssel.

Herman Ottó ezt a halfajt magyarul „fogassüllő”-nek nevezte el könyvében, ahol a tudományban szokásos latin kettős állatnevek mintájára minden hazai hal-

hálás és varsás halászat csak kevés kősüllőt zsákmányol, de annál többet fognak a sporthorgászok. Folyóvizeinkben is a fogassüllővel együtt fordul elő, amelynél mindig tarkább, teste zömökebb, fogazata pedig gyengébb, az úgynevezett ebfogak nem fejlődnek ki erősen a kősüllőnél. (L. a 2. sz. képet.)

Itt jegyezzük meg, hogy a kősüllő hazánkban csak 1861-ben vált ismeretessé, a Balatonban pedig csak 1896-ban akadt rá Vutskits György dr., nemrég elhunyt kiváló ichtiológusunk, aki ott előzően egy évnél több ideig hiába kereste. Manapság elég könnyű ráakadni erre a fajra is a Balatonban, mert terjedőben van, ami pedig a fogassüllővel szemben tapasztalt lassú növekedőképességét tekintve, nem éppen örvendetes. A fogassüllő a Balatonban három éves korában már kilós is lehet, míg a kősüllő ugyanott három éves korában még mindig csak negyedkilós. A kétkilós fogások öt-hat

* Megjelent a Köztelek 1930 január 5-i 1—2. számában.

esztendősek, a velük egykorú kősüllők pedig félkilót alig érnek el a Balatonban a pikkelyek rétegződése alapján általam végzett kormeghatározások szerint. De terjed a kősüllő nemcsak a Balatonban, hanem másutt is Közép-Európában, amint ezt külföldi haltudósok tapasztalják. Terjedése természetes jelenség, nem pedig telepítés eredménye. Az az állítás, miszerint a kősüllő a csehországi Wittingauból a múlt század kilencvenes éveiben behozott süllőkrákkal telepítettett volna be a Balatonba, minden alap nélkül való, mert kősüllő ma sem él és soha sem volt Wittingauban.

Ezzel a faji kérdés tisztázódott. Ámde a faji különbségeken kívül lehetnek más különbségek is, sőt a tisztelt olvasók a képeken alighanem már észre is vették, hogy a balatoni és a nem balatoni süllők színükben mennyire különböznek egymástól, ha a faj azonos is és ugyanebben a balatoniak mennyire megegyeznek, ha a faj különböző is! A balatoni fogas és a kősüllő is világos, szinte ezüstfehér, a más vizekből valókhöz képest.

3. sz. kép. Kecskerák (*Astacus leptodactylus*).
A balatoni sokkal világosabb, mint a dunai.

Ez a különbség pedig állandó. Nemcsak a süllőkre áll ez, hanem más balatoni halfajok is világosabb, ezüstösebb színűek, mint a máshonnan halászottak. Sőt még a halaktól olyan igen távol álló állat, aminő a rák, szintén feltűnően világos színű, ha a Balatonból való! (3. sz. kép.)

Mindez csak azt bizonyítja, hogy a balatoni fogas nem valami beltenyészlésű fajváltozat teszi azzá ami, hanem a „Magyar Tenger“, a Balaton vize és talaja. A balatoni fenékiszap színe is feltűnő világos, szagtalan, megszáradva csaknem fehér.

A „fogas“ hazánk határain messze túlterjedő jó hírét nagy részben mindenesetre feltűnő ezüstös színének és állandóan egyforma, tiszta ízének is köszönheti. Kivételünk van belőle még Londonba is. A „fogasch“ sok előkelő külföldi étterem étlapján olvasható, de ha megrendeli valaki, nem éppen bizonyos, hogy balatoni lesz. . . Vajjon meg lehet-e ismerni az ízéről a valódit? Hát ez már igazán nagyon is „fogas“ kérdés. Felelet helyett inkább még egy kérdést teszek fel a tisztelt olvasóknak. Az utolsó farsangi éjjelen, amikor — mondjuk például — a Moët & Chandon crémant rosé elfogyott s a vidám hangulat fokozására már csak magyar gyártmányú „crémant rosé“-t szerezhettek be a közelben, vajjon a pezsgős palackot nem néző társaság minden tagja tudta-e, hogy melyik mi volt?

Unger Emil dr.

TECHET RÓBERT

okleveles mérnök BUDAPEST

Vállalja HALASTAVAK tervezését és építését, régi tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelését, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolások tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcelálását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését.

VIII., József-körút 43. sz. II.

TELEFÓNSZÁM: József 429-22.

Folyami halászatunk károsodása cukorgyári szennyvizek levezetése folytán.

Írta: LINDMEYER ANTAL állomásvezető.

(Folytatás.)

Mez szerint télen a kedvezőbb oxigénviszonyok előnyösek a *Sphaerotilus natans* szaporodására. E baktérium, mint a legtöbb más fajok is, szemben a zöld algákkal, már kész szerves anyaggal táplálkoznak, miközben azt megbontják, ennél fogva előfordulásuk olyan vizekre szorítkozik, amelyek bőséges szerves nitrogént tartalmaznak, tehát szennyezett vizekre.

Tapasztalataink szerint a *Sphaerotilus natans* tömeges elszaporodása a cukor-, keményítő-, szulfitecellulóze- és papírgyári szennyvizek okozta vízszennyezésekkor a leggyakoribb.

Mez szerint a *Sphaerotilus natans* csak erősen szennyezett vizekben, házi-, szeszgyári-, sörgyári szennyvizek okozta élővíz szennyezésekkor és a különböző iparok melegvizeiben fordul elő.

A cukorgyári vízszennyezés folytán fellépő *Sphaerotilus natans* nevű gomba miatt a halászok konkrét esetekben panasszal élnek, állomásunkat megkeresik, hogy helyszíni vizsgálatokkal és vízmintavétellel állapítsuk meg, mi annak az oka, hogy halászat közben a halászhalóik nyálkás anyaggal rakodnak tele. Hálóik a nyálkás anyagtól nehezen tisztíthatók meg, miközben azok meg is rongálódnak és ezáltal is kárt szenvednek, azonfelül, hogy halászni sem tudnak rendesen, — ezt a halászok kivétel nélkül mindenütt panaszolják, ahol a *Sphaerotilus* tömegesen fellép.

Hogy a *Sphaerotilus natans* nevű szennyvízorganizmus halászat közben a hálókat belepji, arról már többször volt alkalmam meggyőződni.

Van eset, hogy azt panaszolják a halászok, hogy ez a nyálkás anyag a szennyezett szakaszból elúzi a halakat, — ezt nem tartjuk valószínűnek.

Volt olyan panasz is, hogy találtak elhullott halakat, amelyek szilványai állítólag ezzel a nyálkás anyaggal voltak ellepve és ez fullasztotta volna meg őket; valószínűnek tartom, hogy beteg halak lehettek, amelyeket a *Saprolegnia* (halpenész) támadott meg és ez a kimúlásukat elősegíthette, vagy pedig rég elpusztult halak lehettek, amelyekre a *Saprolegnia* nevű gomba telepedett meg és ezt a *Sphaerotilus*-szal tévesztették össze. Ez könnyen lehetséges, mivel mindkettő külsőleg hasonlít egymáshoz és csak mikroszkópi vizsgálattal dönthető el, hogy melyik minő gomba.

Egy konkrét esetből kifolyólag panaszolták a halászok, hogy az elhullott hal belei a *Sphaerotilus natans* nevű gombával voltak tele és a hal az említett gomba

mérgező hatásának lehetett az áldozata. Mi kizártunk tartjuk azt, mivel az idevonatkozó szakirodalom arról nem tesz említést, hogy a *Sphaerotilus* a halakra nézve ártalmas anyagokat tartalmazza.

Miután a *Sphaerotilus natans* csak oxigénben dús vizekben tud megélni, előfordulhat, hogy a szennyezett folyó befagyása után, midőn a víz a levegőből már oxigént felvenni nem tud, oxigéntermelés fény hiányában nincs és tisztára oxigént emésztő folyamatok mennek végbe, a *Sphaerotilus*-nak kellő mennyiségű oxigén nem állván rendelkezésre: elpusztul, aljzatáról, ahova tapadt, leválik és a folyóvízben úszvarothad és ennek folytán a vízben még jelenlevő csekély mennyiségű oxigént elfogyasztja és a folyóvízben élő halak a *Sphaerotilus* által okozott másodlagos szennyezés következtében oxigénhiányban elpusztulnak.

Az ilyen természetű vízszennyezés ritkán fordul elő és állomásunk fennállása óta, az elmúlt 24 év alatt, csak egy ízben volt megfigyelhető és ezt annakidején dr. *Korbuly Mihály* igazgató Ruttká mellett a Vág folyóban észlelte. Jégzajlás vagy áradó víz a *Sphaerotilus natans* tömegeit szintén magával viheti.

A *Sphaerotilus natans* nevű gomba életkörülményeinek tanulmányozása szempontjából kívánatos volna, hogy a folyami halászaink, mihelyt a vízben nagyobb tömegekben megjelenő és halászhalókat ellepő *Sphaerotilus natans*-ra gyanus nyálkás anyagot megfigyelnek, erről állomásunkat lehetőleg táviratilag értesítsék, — amit sokszor már meg is tettek —, hogy állomásunk valamelyik tagja — a félre nézve költségmentes — helyszíni kiszállással tanulmányozhassa a *Sphaerotilus natans* tömeges megjelenésének körülményeit, miáltal értékes tapasztalatokra tehetnének szert és sok még eddig tisztázatlan kérdésre feleletet kaphatnánk.

Egy ilyen természetű vizsgálat már folyamatban van és a jövő ősszel és a tél folyamán folytatni fogjuk.

Tógazdaságainkból hordó- vagy vagon-tételekben szállítunk egy- és kétnyaras

HARCSAIVADÉKOT

és rendkívül gyorsnövésű nemes

PONTYIVADÉKOT

a kaposvári orsz. halászati kiállításon első díjjal és aranyéremmel kítüntetett biharugrai törzsünkől

CORCHUS DEZSŐ ÉS ZOLTÁN

BUDAPEST IX., BORÁROS-TÉR 3.

Fejlődésben visszamaradt ponty növekvőképessége.

A Wielenbachi bajor tógazdasági kísérleti állomás igen érdekes vizsgálatokat végzett arra nézve, hogy a pontyok kora minő befolyással van a növekvőképességre.

A kísérletek eredményét dr. *Walter* a következőkben ismerteti:

A gyakorlatilag legfontosabb idevonatkozó kísérlet arra irányult, hogy ugyanazon súlyú egy- és kétnyaras ponty (P_1 , P_2) ugyanazon tóba kihelyezve — tehát azonos életfeltételek mellett — a növekedésben minő eltérést mutat. A kísérletnél két eset fordulhat elő. 1. Ha erősen fejlett egynyarasokat helyezünk ki normális fejlődésű kétnyarassal. 2. Normálisan fejlett egynyarast erősen visszamaradt kétnyarassal.

Gyakorlatilag ezen utóbbi esetben fontos inkább az összehasonlítás és a kísérletek eredménye, már azért is, mert a tógazdáknak sokszor kell számolni az ilyen fejlődésben visszamaradt anyaggal, amely a túlnépesítés és egyéb kedvezőtlen táplálkozási körülmények folytán jelentkezik, s ennek továbbtenyésztési értékére nézve a vélemények igen eltérők voltak.

A kísérletek 1926—1928. évben végeztek, megközelítőleg egyenlő súlyú egy- és kétnyaras, továbbá két- és háromnyaras anyag kihelyezésével.

Az eredményeket a következő táblázat tünteti fel:

A kísérlet éve	A kísérleti tó száma	Kihelyezett kísérleti anyag és darabszám	Takaromány	A kihelyezéskor		Az elért súlyszaporulat	
				A kihelyezésnél	A lehalásznál	grammban	a kihelyezési súly 0 o-ában
1926	54	3 drb. P_2	etetés	140	613	473	338
		3 „ P_1	nélkül	130	363	233	179
	53	3 drb. P_2	20 kg	120	800	680	567
		3 „ P_1	csillagfürt	125	627	502	417
1927	94	36 drb. P_3	150 kg	462	1053	591	128
		72 „ P_2	csillagfürt	439	931	492	112
	96	26 drb. P_3	120 kg	240	892	652	272
		36 drb. P_3 (kicsi) 10 „ P_2 (nagy)	csillagfürt	283 624	805 1500	522 876	184 140
1929	95	10 P_2	gyenge	103	926	823	799
		10 P_1 (rendes)	etetés	111	711	600	541
		10 P_1 (kicsi)		8	310	302	3775
	67	168 drb. P_2	120 kg	26	577	551	2119
80	168 „ P_1	csillagfürt	21	399	378	1800	

Folyt. köv.

ÚJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi február 25-én báró Inkey Pál elnöklété alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Répássy Miklós alelnök, Corchus Zoltán, Csörgey Titusz, dr. Goszthony Mihály, Hirsch Géza, dr. Kovács Vilmos, Kuttner Kálmán, dr. Lukács Károly, Paluzsa László, Purgly Pál, dr. Iklódy Szabó János, Szalkay Zoltán, Tomcsányi V. Pál, dr. Unger Emil, ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok, Fischer Frigyes ügyvezető titkár.

Távollétüket kimentették: dr. Isgum Ádám, báró Szurmay Sándor és Zimmer Ferenc.

Elnök a megjelent választmányi tagokat üdvözli és felkéri a titkárt a napirend ismertetésére.

1. Titkár jelenti, hogy az Országos Mezőgazdasági Kiállítás keretén belül megtartandó halászati kiállítás munkálatai és pedig a pavillon építése, illetőleg nádalása, vízvezetékekkel, villanyvilágítással való ellátása folyamatban van. Az OMGE-vel közvetlenül lefolytatott tárgyalások szerint, a halászati csoport a belépőjegyekből semmiféle részesedést nem kap, ezzel szemben azonban szintén sem helypénzt, sem az eladott állatok után szokásos díjat leadni nem köteles. Az OMGE teljesen szabad kezét hagy a bírálóbizottság összeállításánál, s részéről a fennálló szabályok értelmében csupán egy tag kiküldésének elfogadá-

sát kéri. Ezen tagot rögtön meg is nevezte és pedig egyesületünk elnökét, br. Inkey Pált küldte ki a bizottság. Jelenti továbbá, hogy a külföldi figyelmének felébresztése végett 160 helyre tájékoztató füzetet és németnyelvű meghívót küldött. A kiállításra eddig tógazdáink közül 8-an jelentkeztek, ezenfelül 3 édesvízi halászat, 2 hálókereskedő, a Halászlai Felügyelőség, a Halélettani Állomás és Halászlai Egyesület. Külön megemlíti báró Szurmay Sándor választmányi tag előzettségét, aki horgászszerszámainak kiállítását helyezte kilátásba. Kéri ezen jelentés tudomásulvételét, egyszersmind hozzájárulást ahhoz, hogy az akváriumok igénybevételéért a kiállítóktól a folyó költségek némi megtérítése fejében akváriumonként 50 pengő kiállításdíj szedhető legyen. Bejelenti végül, hogy a kiállítás díjai előreláthatólag a következők lesznek: a Földművelésügyi Minisztérium, az Országos Halászlai Egyesület és az OMGE tiszteletdíjai 2 ezüsterem és elismerő oklevelek.

A választmány többek hozzászólása után a jelentést tudomásul veszi, egyben utasítja a titkár, hogy a kiállításra szállított halanyag kedvezményes szállítása tekintetében az illetékes helyen lépéseket tegyen. Az akváriumok után 50 pengő kiállítási díj szedését engedélyezi, s a bírálóbizottság tagjait következőképp állapítja meg: báró Inkey Pál elnök, Kuttner Kálmán, Ribianszky József, Fischer Frigyes, dr. Unger Emil és Techet Róbert bírálóbizottsági tagok.

2. *Titkár* bejelenti, hogy a múlt évi takarmánybeszerzési hitel analógiájára az exporthitel keretében 60.000 dollár kölcsön megszerzéséről folytatott tárgyalásokat, amelyek ezidőszent kedvező kimenetellel bíznak. Az összeget tógazdáink kb. a tavalyi feltételek mellett 7° o-os kamattal, 9 hónapi lejáratul kapnak, legkésőbb 1930. évi december hó 31-i visszafizetés kötelezettségével. Minthogy a hitel amerikai dollárkölcsonból nyerne fedezetet, a tárgyalások kissé körülményesebbek, mint az előző évben, azonban remélhető, hogy tógazdáink a szükséges kölcsönt március hó folyamán még megkaphatják.

A választmány többek hozzászólása után, akik a kölcsön igénybevehetőségének megkönnyítését kívánták, a bejelentést tudomásul veszi.

3. *Titkár* bemutatja az osztrák halászlai egyesület meghívóját, amelyben bejelenti, hogy ez év március hó 3-ától 5-ig a bécsi Hochschule für Bodenkulturban halászlai tanfolyamot rendez. Tudomásul szolgál.

4. *Titkár* hivatkozással a múlt választmányi ülés intézkedésére, melyben az egyesületi tisztikar jelölésére egy bizottság küldetett ki, kéri a választmányt, hogy a bizottságot Hirsch Géza választmányi taggal egészítse ki.

A választmány Hirsch Gézát a jelölőbizottságba kiküldötte.

5. Tagul jelentkeznek: Manninger G. Adolf jószágigazgató, Németboly; Cserháti Sándor halászlai bérlő, Mohács; Stieber Antal uradalmi felügyelő, Tata.

A választmány a jelentezőket a közgyűlés utólagos jóváhagyásának fenntartásával tagokul felveszi.

6. *Paluzsa László* választmányi tag felhívja a választmány figyelmét a magyar piacot vámmentesen elárasztó tengeri halmak az édesvízi hallal való éles versenyére. Igaz, hogy e tárgyban a földművelésügyi minisztérium külkereskedelmi osztályában a teendők tekintetében már lépések történtek, azonban mivel a tengeri halmak versenye mindinkább érezhető, szükségesnek tartja, hogy a halászlai egyesület felterjesztéssel forduljon a földművelésügyi miniszterhez a tengeri halmak vagy vámmal való sújtása iránt, vagy pedig olyan intézkedések megtétele végett, hogy a vámmentes tengeri hallal szemben a kivételre kerülő édesvízi halaink a német vámkezelésben megfelelő előnyöket nyerjenek.

A választmány többek hozzászólása után elhatározta, hogy a tengeri hal versenyének megszüntetése érdekében felirattal fordul a földművelésügyi miniszterhez, s ennek elkészítésével a titkár bízta meg.

F.

A *Velencetavi halászlai társulat* 1930. évi február hó 26-án Székesfehérvárott dr. Klauz György nagyprépost elnöklete alatt rendes évi közgyűlést tartott, melyben az igazgató jelentést tett az 1929. évről; a múlt évi számadás megvizsgálására kiküldött bizottság a számadást 77 P 40 f bevétellel szemben 73 P 10 f kiadással rendben találta. Az 1930. évi költségvetés 84 P 30 f bevétellel és kiadással, kat. holdankint 2 f járulékkal nyert megállapítást.

Minthogy a Velencei tó bérlete 1931. év december hó 31-én lejár, a közgyűlés foglalkozott a bérbeadás feltételeivel és tárgyalta a jelenlegi bérlővel, hogy évenként 2 perccel emelkedő bérösszeg mellett hajlandó lenne-e a bérleti szerződést meghosszabbítani. Legtöbb feltétel tekintetében megegyezés történt, azonban a megállapodás véglegesítése és annak részletei egyelőre függőben hagyták.

F.

A „*Marosvízi halászlai társulat*“ f. évi február 10-én Makón tartotta meg évi rendes közgyűlését, Kotsis István társulati alelnök elnöklete mellett.

Ringenbach Gyula társulati igazgató ismertette a társulat működését az elmúlt év alatt. A halászlai jogtulajdonosok még több község határában nincsenek megállapítva, ezért az érdekeltségre eső részesedést vissza kellett tartani. A közgyűlés megbízta az igazgatóságot, hogy az érdekeltség pontos megállapítására vonatkozó munkálatokat a társulat költségére végeztesse el.

A közgyűlés Antalffy és társa halászlai r.-t. kérelmére a múlt évi bérösszegeből 30° o engedményt állapított meg, tekintettel arra, hogy a kedvezőtlen időjárás a nyílt vízi halászlai eredményét igen károsan befolyásolta.

A közgyűlés végül a múlt évi számadást 14.889 P bevétel, 6205 P kiadás és 8864 P maradványösszeggel helybenhagyta s az 1929. évre kat. holdankint a halászlai jogtulajdonosoknak 5 pengő részesedést állapított meg.

I.

A *süllő ivása*, tekintettel az idei elég enyhe télre, minden valószínűség szerint hamarabb fog megtörténni, mint tavaly. Idejében felhívjuk tehát azon halász olvasóink figyelmét, akik a vizeikbe megtermékenyített süllőkrákat óhajtanak kihelyezni, hogy ikraszükségletüket már most rendeljék meg az ikratermelő tógazdaságokban.

Az *országos halászlai kiállítás* előkészítő munkálatai teljes befejezést nyertek. A halászlai egyesület választmánya tudomásul vette a kiállítási bizottság jelentését s március 20-tól 25-ig 34 akvárium eleven tartalma és sok-sok falfelület gazdag díszítése és ábrája fogja bemutatni a gazdatársadalomnak és az érdeklődőknek, hogy a magyar mezőgazdaságnak ez az ága is fejlődött annyit, amennyit a többi.

Az OMGE tanácstermében február 28-án az országos mezőgazdasági kiállítás rendezőbizottságának ülésén először szerepelt a halászlai is, s amint a bizottság előadója, Konkoly-Thege Sándor vezértitkár többek között megemlítette, a kiállításnak újabb attrakciója és ékessége lesz a halászlai pavillon.

A kiállítók díjai előreláthatólag a Földművelésügyi Minisztérium, az OMGE és a Halászlai Egyesület tiszteletdíjai, két ezüst érem, ezenfelül több elismerő- és díszoklevél lesznek.

Reméljük, hogy a halászlai első szereplését méltó és teljes siker fogja koronázni, s következő számunkban büszkén számolhatunk be azoknak, akiknek nem volt módjuk a kiállítást megtekinteni. Adja Isten, hogy úgy legyen!

F.

IRODALOM—KÖNYVISMERTETÉS.

Adalékok a bölömbika és a pocgém táplálkozásai oekológiájához. Irta: dr. VASVÁRI MIKLÓS. (Különnyomat az Aquila XXIV—XXXV. kötetéből. Bpest. 1927/28.) Szerző igen szép, sok tekintetben hűzögéző dolgozatában e két — hazánkban elég gyakori — vízimadár táplálkozásai viszonyait tanulmányozta, gyomortartalmak vizsgálata alapján.

A bölömbika (*Botaurus stellaris* L.), mint sekély, mocsaras vízterületek lakója, természetesen nem veti meg a halat, de azért — Vasvári adatai szerint — mégsem mondhatnók mi kártékonyak, mivel táplálékának százalékos elemzése szerint (51 gyomortartalomból!) hal csak 19,6^o o-ban, béka azonban 41,1, vízibogarak 50,9, bogárlárvák is 13,7, vízipoloskák 27° o-ban szerepeltek. A halakra tehát a bölömbika inkább közömbösnek, mint károsnak mondható. A vízibogarak és lárvák, meg a béka pusztításával sokszor még hasznos is lehet.

A bölömbika táplálékára vonatkozólag más ornithológusoknak is hasonló a véleménye, hogy t. i. ez a madár nem számottevő halpusztító, bár mások adatai nem oly nagyszámú vizsgálaton alapulnak, mint a most közöltek.

A pocgém (*Ardeetta minuta* L.) azonban az eddigi szakirodalom meglehetősen hiányos adatai szerint inkább halpusztítónak említtetik, ami e kistermetű madár esetében elég feltűnő. (Súlyja 130—150 gramm.)

Vasvári 53 gyomortartalom alapján állapította meg, hogy táplálékában halak 24,5^o o-ban, vízipoloskák 45,2^o o-ban, szárazföldi bogarak 30,1, vízigobárlárvák 26,4, békák 13,2^o o-ban voltak jelen.

Ennek a madárnak a halpusztítása sem oly jelentékeny tehát, mint eddig sokan hitték, sőt a halak rovarellenességeinek nagymértű fogyasztásával halászlai szempontból szintén hasznót is hajt.

Megjegyzi azonban a szerző, hogy csupán a gyomortartalmakra nem lehet határozott véleményt alapítani, mert a gének emésztése igen gyors és erőyes, köpeteinek tartalma ismeretlennek mondható, s így lehet, hogy táplálkozásukban a könnyen emészthető hal nagyobb mértékben is szerepel.

Dr. U. E.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő Rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi Rt.-től nyert értesítés szerint február hó folyamán a nagybani halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élőponty	{	nagy	2:20—2:40	P
		közép	2:00—2:20	"
		kicsi	1:90—2:00	"
Édesvizi jegeltponty	{	nagy	1:60—2:00	"
		közép	1:60— —	"
		kicsi	1:20—1:80	"
Dunai stüllő	{	I. oszt.	5:00—6:00	"
		II. oszt.	3:50—5:00	"
		III. oszt.	2:80—4:60	"
		IV. oszt.	2:80—4:60	"
Balatoni fogassüllő	{	I. oszt.	— — —	"
		II. oszt.	5:00— —	"
		III. oszt.	3:60— —	"
		IV. oszt.	3:60— —	"
Harcsa	{	nagy	5:00— —	"
		közép	4:00—4:50	"
		kicsi	4:00— —	"
Csuka	{	nagy	2:00—3:00	"
		kicsi	2:00—2:20	"
Compó			2:00— —	"
Kecsege			2:00—6:00	"
Kárász			1:40—1:60	"
Őn			1:20—1:60	"
Balatoni keszeg			0:60—0:70	"

Forgalom csekély, irányzat lanyha. A hónap vége felé valamelyest javuló.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.T.

Több mint 6000 katasztrális hold terjedelmű tógazdaságaiból az alábbi helyeken:

Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csoór, Gelej, Hortobágy, Jszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Orpuszta, Pellérd, Sárd, Sárszentmiklós, Sáregres, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápiószecső, Tüsképuszta, Varászló szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-, fogassüllő-ikrát.

TELEFÓN:
AUT. 122—37.

BUDAPEST
V., Széchenyi-utca 1.

részvénytársaság

Halkereskedelmi

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

ZIMMER FERENC

TELEFÓN:

Közp. vásárcsarnok:
Aut. 854—48.

Fióközlet: V., József-tér 13.
Aut. 816—79.

Iroda: VIII., Horánszky-utca 18.
József 335—39.

Budapest IX., Központi-

vásárcsarnok

BARTA LIPÓTNÉ

HALKERESKEDŐ

**BUDAPEST IX.,
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK.**

TELEFÓNSZÁM

IRODA: AUT. 850—71.
ÜZLET: AUT. 855—84.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, para-
fa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
R.-T.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV. Ferenc József-rakpart 6-7
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között
Telefón: Aut. 843—10.

Fióközlet: VII. Thököly-út 16 szám
A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt
Telefón: József 361—71.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ

R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS
BUDAPEST

Telep és iroda: IX, Csarnok-tér 5
Elárúsító hely: IX, Közp. vásárcsarnok V, Széchenyi-u 1
Központi iroda: T.: Aut. 122—37

Telefonszám:

Nappal ■

Aut. 856-36.

Éjjel ■

Aut. 105-32.

Szállítási osztály: József 348-48.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

STEINER MÁRKUS

hálnagykereskedő

vező feltételek mellett intézek el.

Bizományi eladásokat ked-

ségtü élő és jegelt halat.

BUDAPEST

IX. ker. Közp. vásárcsarnok.

Iroda: IX., Erkel-utca 11.

Telefonszám:
Aut. 866—19.

Veszek és eladok bármily mennyi-